

„Je náročné trvať na svojom a zároveň zachovať pokoj.“ O spoliehaní sa na Božiu milosť a znižovaní nárokov

27. októbra 2020 ✚ Cirkev ✚ Výchova detí

(Pani Kvetoslava pracuje ako zdravotná sestra, je matkou štyroch detí a vo voľnom čase sa venuje svojmu koníčku - záhrade. S manželom sa snažili vychovať deti ako tradičných katolíkov, avšak po rokoch hovorí skôr o znižovaní nárokov.)

V priebehu troch desaťročí od roku 1989 došlo v pohľade spoločnosti na výchovu detí k rozsiahlym zmenám. Ako vnímate tieto zmeny? Sú podľa Vás z kresťanského hľadiska skôr pozitívne alebo skôr negatívne?

Teraz máme pestrú škálu prístupov k výchove a niekedy je skutočne ťažké si vybrať. Mám pocit, že rady často rozdeľujú ľudia, ktorí deti nemajú a ani ich nevychovávali. Kedysi nás, ako sa povie, "vychovala ulica", no dnes sú na to rodičia sami. Mnohokrát ich nepodrží ani najbližšia rodina.

Jedným zo základných problémov pri výchove dieťaťa je jeho sociálne formovanie, pomocou ktorého sa má naučiť rešpektovať pravidlá, authority a morálne zákony. Akú metódu ste používali Vy pri formovaní svojich detí a akú by ste, po rokoch skúseností, odporučili mladým rodičom pri vstúpení týchto základných pravidiel ľudského spolunažívania?

V tomto som bola vždy prísna. „Dobrý deň, ďakujem, prosím“ je úplnou samozrejmosťou. Deti presne vedia, čo sa od nich očakáva a čo je správne. Treba však byť dôsledný a prísny aj na seba. Je náročné trvať na svojom a súčasne zachovať pokoj. Stojí to veľa energie, zlyhania sú na dennom poriadku.

Ste veriaci katolícki kresťania. Aký spôsob výchovy ste uplatnili pri odovzdávaní viery svojim deťom?

Chodíme do kostola, denne sa modlíme. Dost sme využívali literatúru, CD a DVD s kresťanskou tematikou. V období puberty je to horšie, deti odmietajú spoločné aktivity, no to už je na ich svedomí. Majú zodpovednosť samé za seba.

Dnes je v duchu liberálnej výchovy veľmi cenená tzv. „detská spontánnosť“ a tolerantný, tzv. „sprevádzajúci“ prístup k výchove detí. V minulosti bol preferovaný skôr autoritatívny model. Ktorú z týchto metód by ste uprednostnili, resp. ktorú ste uprednostnili pri výchove svojich detí?

Určite autoritatívny. Tieto spontánne deti sú síce zlatúčke, lebo sú malé, ale zároveň vyzerajú ako taký odpojený vagónik z vláčika. Keď dorastú, milota sa vytratí a zostane len nevychovanosť.

Častou témou súčasnej kultúrnej revolúcie je odsudzovanie telesných trestov pri výchove detí. Aký je Váš postoj k tomuto trendu? Myslíte si, že kriminalizovanie

rodičov za použitie primeraných telesných trestov je správne?

My sme telesné tresty bežne používali. Jeden kňaz nám kedysi povedal, že niektoré veci sa deťom dostanú do hlavy len cez zadok . Inak to nepochopia. Keď treba niečo rýchlo vyriešiť, je to taký impulz, „dosť, tak už stačilo“.

Rodičia predstavujú pre svoje deti modelové vzory muža a ženy. Aké sú podľa Vašich skúseností najlepšie spôsoby odovzdávania mužského vzoru chlapcom a ženského vzoru dievčatám a aké ste použili Vy?

Asi príkladom. Poskytli sme deťom typické hračky, ale to bolo také prirodzené, lebo deti samé to tak chcú...

Súčasná sekulárna spoločnosť predstavuje trvalú hrozbu pre uchovanie viery, predovšetkým u detí. Akým spôsobom vo výchove bojujete proti týmto nástrahám nepriateľského sveta?

Toto je veľká výzva. Samozrejme, že robíme, čo sa dá. V dobe internetu je však nemožné kontrolovať úplne všetko. Ja sa spolieham na Božiu milosť, že bude na deti pôsobiť, že ich Boh ochráni pre stratou spásy. Keď odchádzajú z domu, tak im vždy urobím krížik na čelo a modlím sa, aby ich Pán Boh ochránil pred pokušeniami.

Jednou z hlavných hrozieb pre súčasné deti je závislosť na sofistikovaných vizuálnych technológiách, sociálnych sieťach a elektronických hrách. Ako sa Vám darí zvládať tento nápor a aké metódy ste použili pri boji s ním?

Obávam sa, že toto nevládam, hlavne teraz, keď nemôžu chodiť do školy (obdobie karantény počas koronakrízy, pozn. red.) a sú stále doma. Ešte aj vyučovanie majú na internete. Pri najstaršom to bolo fajn, prvý mobil si kúpil asi v pätnástich za peniaze z brigády. Internet sme mali len v počítači. Doba však pokročila.

Jednou zo základných zlých ľudských vlastností je egoizmus, ktorý sa prejavuje pri viacerých rodinách aj vo vzťahoch medzi súrodencami. Akú máte skúsenosť s detským egoizmom a s riešením konfliktov medzi deťmi

Konflikty sa riešia vždy za horúca, žiadne bitky sa netolerujú. Jasne im poviem, že toto je už za čiarou. Keď máme niečo, čo treba rozdeliť, snažíme sa spravodlivo každému rovnako. Ale zároveň každý má svoje veci, tie sú len jeho. Tam už sa potom musia dohodnúť medzi sebou o prípadnom zapožičaní...

Ktorá vec Vás počas výchovy detí najviac potešila a naopak najviac zarmútila?

Potešilo ma veľa vecí, samotné materstvo je úžasné, to že mám rodinu je obrovský dar, ktorý si nesmierne vážim. Raz som prišla domov z práce a môj tínedžer povysával, to ma neuveriteľne potešilo a myslela som si, aké je to super, a že to už bude stále takto... ale nič také sa nestalo.

Zarmútilo ma, keď som zistila, že mi deti klamú. To ma veľmi zranilo a vyrovnávam sa s tým doteraz. Robím si ilúzie o svojich deťoch, ale ja sama som nebola lepšia. A tak postupne znižujem zo svojich nárokov...

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/je-narocne-trvat-na-svojom-a-zaroven-zachovat-pokoj-o-spoliehani-sa-na-boziu-milost-a-znizovani-narokov/>